

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige til hr. Anders Poulsen, at jeg vel er klar over, at det ændringsforslag, som venstre har stillet, vil løse problemet for bl. a. Nibe-Løgstør-området, og derfor har vi selvfølgelig også i sinde at stemme for dette ændringsforslag. Men det, jeg havde håbet, var blot at få ministeren i en dialog om de store problemer, vi får i disse områder, hvor vi netop har prøvet at udnytte en lovgivning for at få gang i udviklingen. Nu kommer man bombastisk og ødelægger denne udvikling, som bl. a. den socialdemokratiske regering har ønsket. Når vi selv prøver, kommer man og slår det hele i stykker. Det er lidt beklageligt at skulle arbejde i sådanne områder og prøve at være med til at bygge noget op, når man hele tiden skal se det slået i stykker, som vi lige har fået op at stå. Det eneste, vi beder om, hr. skatteminister, for at kunne klare problemerne, er, at investeringsfondshenlæggelsen må bruges til disse formål, og at der kun bliver frigivet så meget, som der bruges.

Jeg må lige sige til skatteministeren, at han kan se på de regnskaber, som foreligger på dette område, at der ikke er brugt ret meget mere end det frigivne; der er vel kun 10 pct., som er udnyttet til privat forbrug, og vi kan udmærket bære, at man lukker det hul, så det hele bliver investeret. Vil skatteministeren bare det, kan vi muligvis klare os. Jeg erkender da, at udbyttekontrakterne er noget, man finder på simpelt hen for at få noget i gang. Man må jo udnytte de huller, der er i loven, når man lukker, havde jeg nær sagt, for udviklingen i disse områder. Vi erkender blankt, at det kan blive til misbrug, og derfor accepterer vi også, at hullet bliver lukket, hvis skatteministeren dog blot vil gå så langt, at vi kan redde hele vores erhvervsinvestering på kommunalt plan i disse områder. Ellers falder det hele til jorden, og jeg kan ikke nok sige, at det er meget beklageligt for os deroppe, at det skal gå sådan, bare fordi man ikke vil lave denne lille ændring i det foreliggende forslag.

Hr. Waldorff siger: det skal lykkes, det hele, for der er fiduser. Ja men jeg er da klar over, at VSerne altid ser fiduser alle vegne, men vel, vi almindelige lønmodtagere arbejder jo heller ikke, undtagen hvis vi får nogle fiduser ud af det. Selvfølgelig vil vi have pro-

fit ud af tingene, men at dette skulle kunne være fidus, hvis man lukker de huller, som jeg har talt om, så der ikke kan frigives mere, end der anvendes, forstår jeg ikke. Så bruger hr. Waldorff skatteministerens argumentation. Jeg synes, hr. Waldorff selv skulle have fundet på en argumentation, for den argumentation, som skatteministeren fremkom med, var ikke alt for overbevisende.

Lad mig så sige om udbyttekontrakter, at de må godt falde væk for vores skyld, men vi vil ikke have dem til at falde væk, så længe vil ikke får mulighed for at udvikle vores område på en rimelig måde. At virksomhederne så skulle flytte fra København, og op til vores område som hr. Waldorff sagde ikke var så heldigt: jeg kan bare sige til hr. Waldorff, at det er meget heldigt, og det har regeringen jo også tidligere satsset på, for man får nemlig en større produceret enhed pr. brugt arbejdskraft i disse områder, og det må være en fordel nationaløkonomisk set.

Hagen Hagensen (KF):

Den lovgivning, vi har om kommanditselskaber og deres beskatning, har været gældende siden 1960, da den blev indført ved, at man undtog kommanditselskaber fra selskabsbeskatningen. Vi kender altså udmærket godt denne form, vi har været med til at sørge for, at den blev sådan, og det nuværende regeringsparti var da også med, for ikke at sige, at det var dem, der måske først og fremmest sørgede for, at selskabsskatteoven blev lavet om for de mange år siden. Nu, hvor den har virket og egentlig virket godt gennem mange år, så kommer man og vil borttage en del af grundlaget for det, der sker ude i erhvervslivet, og som vi har behov for i disse år. Lykkes det for ministeren at få dette igennem, vil færre foretagender komme i gang, færre vil få arbejde, flere kommer i klemme ved at skulle betale efterbeskatning af penge, de har sat hen til det, som vi gerne så de blev brugt til, nemlig til investering i erhvervslivet.

Nu ved jeg udmærket godt, at når jeg siger det, gør det ikke spor indtryk på skatteministeren, men jeg er gået herop netop for at spørge ministeren, om ikke det nødråb, der kom fra hr. Arne Bjerregaard for et øjeblik siden, kan være med til at få ministeren til at ændre stilling. Jeg har forståelsen af, at